

jurest andeksandmist ja melepatrandas-
mis se joudo! Olle rōmus Jummalas,
olle julge Temma wāes, ja árra pelga
mitte! **G**est ka sinna woid weel abbi
leida; ka sinna woid weel pattust peášta.
Woitle agga wahmaste! Ja ehk sind
kül ehk tuhhat korda olleks árrawoidetud;
woitle agga ueste; woitle Jummal a wāes!
Ommeti peab nimaks woit so kätte sa-
ma, ja sinna wabbaks, dntsaks innimes-
seks, ja Jesus Kristus wōttab ello froni
sulle anda. **G**est,

Önnis se, kes waggadust
Siin ilmas täiest nouab,
Ja temma kallist wabbadust,
Pääw páwalt ennam leiab!

Siis tagpanege, minuo himmud,
Neist asjust, mis on ilma peál,
Ning játtu mahha patto teud,
Mo wāssind waim, fel waewa teál!
Nüüd tagpane,

Oh tühhi tō!
Se ue ello algan ma,
Mis ükski ei woi rikluda.

Gestinnane tāht ramat saab mitme tuh-
hande kätte, se on teáda; agga kas ka
paljo neid saab ollema, kes sestfammast
öppetuisse sannast, ja mis armastus kāskis
seie sisse kirjotada, sedda kassõ ennesele
wōtwad, et keigest süddaniest ka ütlewad:
„Oh tagpanege minno himmud, neist as-
just, mis on ilma peál;“ — sedda teab
Jummal. Temma holeks olgo ašši. Tem-
ma árratago armust iggameest, ja tehko
omma au, keige omma kalliste árralun-
nastud hingedede seest. Temma hea Waim
ligutago keige nende süddamed, kes sedda
öppetust loewad, ja saatko neid ennese käest
küssimia: Ehk wahhest mind ennastki nou-
takse se sannaga takka? — ja juhhatago
rahho tele neid keiki! Amen.

